

Sygn. akt III KK 701/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **S. N.**

skazanego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 8 stycznia 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w S. G.

z dnia 7 sierpnia 2018 r., sygn. akt II K [...],

1. uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie,

2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

S. N. został oskarżony o to, że w dniu 27 września 2015 r. w S. przy W., przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 6 sierpnia 2010 r. do 6 sierpnia 2012 r. kary pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 12 stycznia 2006 r., sygn. akt II K [...], za czyn z art. 279 § 1 k.k., pomógł w zbyciu radia samochodowego marki S. o wartości 450 zł poprzez sprzedaż go

w lombardzie za 70 zł, wiedząc o tym, że radio to zostało uzyskane za pomocą czynu zabronionego - kradzieży z włamaniem, tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.

Wraz z aktem oskarżenia Prokurator Rejonowy w S. w dniu 6 kwietnia 2018 r. skierował do Sądu Rejonowego w S. akt oskarżenia wraz z wnioskiem określonym w art. 335 § 2 k.p.k. o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie oskarżonemu uzgodnionej z nim kary 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w S., uwzględniając wniosek prokuratora, wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2018 r., sygn. II K [...] uznał S. N. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 291 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 15 sierpnia 2018 r.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść skazanego wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny zarzucając rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na niezasadnym uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora i wydaniu na posiedzeniu w dniu 7 sierpnia 2018 r. wyroku skazującego za czyn popełniony w dniu 27 września 2015 r. w S. przez S. N.. polegający na pomocy w zbyciu radia samochodowego marki S. o wartości 450 zł poprzez sprzedaż radia w lombardzie za 70 zł i przy świadomości, że przedmiot został uzyskany w wyniku kradzieży z włamaniem, w konsekwencji czego doszło do rażącej i mającej istotny wpływ na treść wyroku obrazy prawa materialnego, to jest art. 291 § 1 k.k., gdyż w dacie orzekania zachowanie S. N. wyczerpywało znamiona wykroczenia określonego w art. 122 § 1 k.w., bowiem w związku z art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247), wartość zbytego mienia nie przekraczała 1/4 minimalnego wynagrodzenia, a nadto w niniejszej sprawie nie zachodzą warunki do wyłączenia stosowania art. 122 § 1 k.w., o jakich mowa w art. 130 § 1 pkt 2 k.w.

W konkluzji kasacji Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona na korzyść S. N. kasacja, zarówno co do podniesionego w niej zarzutu, jak i wniosku końcowego, okazała się oczywiście zasadna, w związku z czym możliwe było jej uwzględnienie w całości na posiedzeniu, bez udziału stron, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 7 sierpnia 2018 r., sygn. akt II K [...], został wydany z rażącym naruszeniem przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, mającym istotny wpływ na jego treść.

Należy podkreślić aktualność wielokrotnie przywoływanego przez Sąd Najwyższy poglądu, że obowiązkiem sądu orzekającego w trybie art. 343 k.p.k. w zw. z art. 335 k.p.k. jest dokonanie kontroli wniosku prokuratora zarówno pod względem formalnym, jak i merytorycznym. Kontrola ta powinna obejmować okoliczności popełnienia przestępstwa, kwestię zgodności wniosku o wymierzenie określonej kary ze stanowiskiem oskarżonego, a także zgodność propozycji zawartych we wniosku z przepisami obowiązującego prawa materialnego i procesowego. Niezgodność wniosku z treścią tych przepisów pociąga za sobą niemożność jego uwzględnienia, a to skutkuje koniecznością rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych. Sytuacja taka zachodziła w niniejszej sprawie.

Wyrokujący w sprawie Sąd nie dostrzegł, że uwzględnienie wadliwego wniosku prokuratora doprowadzi do wydania orzeczenia obciążonego obrazą prawa materialnego. Uszło uwagi Sądu Rejonowego, że ustawodawca, nowelizując ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 1247) przepisy kodeksu wykroczeń, odstąpił od stosowanego poprzednio stałego kryterium kwotowego rozgraniczającego wykroczenie z art. 122 § 1 k.w. od przestępstwa z art. 291 § 1 k.k., na rzecz kryterium będącego pochodną minimalnego wynagrodzenia. Od dnia 9 listopada 2013 r., to jest od wejścia w życie art. 2 powołanej ustawy (do chwili wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 4 października 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw – Dz. U z 2018 r. poz. 2077, przywracającej z dniem 15 listopada

2018 r. sztywne określenie progu wykroczeniowego, ustalonego na kwotę 500 zł) wartością, której przekroczenie powodowało odpowiedzialność za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. była kwota odpowiadająca 1/4 wynagrodzenia, ustalanego - zgodnie z art. 47 § 9 k.w. - na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. (Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1679 z późn. zm.).

Obowiązujące w chwili orzekania przez Sąd Rejonowy rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 września 2017 r. w sprawie minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2018 r. (Dz. U. 2017, poz. 1747), ustalało wysokość minimalnego wynagrodzenia w 2018 r. na poziomie 2100 zł, a zatem kwota odpowiadająca ¼ minimalnego wynagrodzenia wynosiła 525 zł.

Wobec powyższego, zgodzić się trzeba ze skarżącym, że w chwili orzekania przez Sąd Rejonowy czyn przypisany S. N. stanowił wykroczenie z art. 122 § 1 k.w. Przyjęciu takiego stanowiska nie stoi na przeszkodzie fakt, że mienie będące przedmiotem przypisanego mu czynu pochodziło z występku kradzieży z włamaniem. W doktrynie, ale przede wszystkim w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd prawny, że przedmiotem wykroczenia określonego w art. 122 § 1 k.w. może być mienie z kradzieży z włamaniem, jeżeli jego wartość nie przekracza obowiązującej w danym czasie dla wykroczeń wysokości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2016 r, sygn. III KK 490/15, LEX nr 1976887).

W tym stanie rzeczy skazanie S. N. za przestępstwo z art. 291 § 1 k. k. zw. z art. 64 § 1 k. k. nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa mającym istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia.

Ze względu na to, że w myśl art. 45 § 1 k.w. karalność czynu zarzucanego oskarżonemu, który należałoby traktować jako wykroczenie z art. 122 § 1 k.w., już ustała, uchylenie zaskarżonego wyroku pociągnęło za sobą konieczność umorzenia postępowania w oparciu o art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 118 § 2 k.p.s.w.